

Діло

Виходить щодня рано крім понедітків.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18, II. пов.

Конт. почт. мадл. 26.725.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописи редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	3-60 К.
чвертьрічно	10—
піврічно	20—
півлітньо	40—

у Львові (без доставки):

місячно	3—
чвертьрічно	9—
піврічно	18—
півлітньо	36—

в Німеччині:

піврічно	20— М.
півлітньо	40—

За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка вестова, двошпальтова 40, в надсиланні 60, в сувальцях 80 с, в редакційній часті І К. Повідомлення про вичаї і заручки 150. Некрологія стрічка І К. Сталоголошення за окремою умовою.
Одні примірки коштують у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видає: Видавничі Спілки „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Шемель Шемельник.

† Д-р ЄВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ

Львів 27. жовтня 1917.

З нашої редакції позиває чорна хоругов. Скільки їх повіває сьогодні і в столичній нашій країні, у Львові, де Він починав і кінчив свою громадянську діяльність, і в Стрию, де Він вложив у народну працю майже всі літа свої, і по цілій нашій країні, в якій скрізь іма Його вимовляє ся з рощаною як іма одного з найбільших у народі? І на скільки сердець маяже на листку про Його смерть чорний сум — тут і там, по обох сторонах кордону, на цілій Україні?

Д-р Євген Олесницький уродив ся 1860 р. в Говиліві великій гусатимського повіта, де Його батько був священиком. Народну школу навчав у Теремі, гімназію в Тернополі, приватний вища в університеті у Львові. Тут відбув також адвокатську практику і в 1891 р. отворив адвокатську канцелярію в Стрию, де оставав до жовтня 1908 р. Тоді звинув. канцелярію і переїхав до Львова, концентруючи ся виключно громадській діяльності. Російська інвазія застала Його в Відні, де перебував як козел. Раміною вясною 1916 р. звелуджан, а хоч Його сильний організм переміг кризу, одначе здоров'я вже не вернуло. Не жин, в мучні сн, знаючи, що кожної хвили може прийти коєць. І він прийшов. Швидко, ніж можна було надіятися.

Оставив Покійний адвоу, який потіхою в її горю нехай буде те, що товариш її життя був екріпді великим чоловіком та ще її горе є горем цілого великого народу.

Дочка одиначки Покійного комерця ще під час Його побуту в Стрию, врожаша всего мілкакацять літ, накладаючи на рідичів вичислять суму.

Там, коєе неї, в рідичній гробниці на кладовищі в Стрию, вложать тепер на вічній сон батька.

Печетів громадської діяльності Покійного треба шукати очевидно ще в гімназії. Відний мир, в якім уже діти, замість веселити ся безжурне, мусять думати неважні думи про наредне добре, брати на свої дігочі псалі тагар народної праці. Кожда в гімназії нашій країні має тут свою традицію; тернопільська — одну з найліпших.

До Львова ввійшов Покійний в 1878 р., безпосередно по соціалістичній процесі Франка Павлика, коли неступові ідеї, засіяні на нашій ниві Драгомановом, розвернули свою волюту вше громадянство в особливо молодіж. Що сі ідеї захопили Його, на се маємо реальний доказ: в „Дрібній Бібліотеці“, яку видавав гурток молодих соціалістів, подивля ся в Його перекладі й Його коштом розвідка Добролюбова „Авторитет у вихованні“. Се був мабуть Його перший (в кожній разі перший поважний) вступ у літературу, за яким пішла дуже різноморда діяльність, що тягла ся аж до Його вересеня до Стрия.

Належав як один з наймолодших до того гуртка, що заводив наш дневник, в якім працював довший час як співробітник і який ціле своє житє обдаровував плодами свого знаменитого пера. Мисля свої статі в журналі „Правда“ і в популярній „Батьківщині“. Редагував гумористичне „Зеркало“. Разом з д-ром Костем Левинським і д-ром Антоном Горбачевським заводив і редагував „Часовис Провісник“, яку описав переняю Наукове Товариство ім. Шевченка. В рр. 1884—1886 видав своїм накладом на всторці місячної бібліотеки Рекляма 17 випусків „Русько української Бібліотеки“. В рр. 1887—1891 був у відділі „Руської Вєсти“ референтом театральних справ і ввійшовши ось так в звязок з театром, став перекладати для ньо-

го резервуар. Тепер уже ніхто й не подумав, що прим. лібретто „Циганського барона“, се одна з мелодичних віршованих праць д-ра Євгена Олесницького. Як знавець театру й літератури був від 1891 р. членом коєсової комісії для оцінки українських драматичних творів. Перекладав повісти для бібліотеки „Діла“. В 1888 р. дав редакторську фірму відновлений „Правді“, яку видавав (Барисівий Кониський) обіцявши вєста в поступовім дусі і для якої пригравову статью написав Драгоманів; коли „Павда“ не держала ся своєї програми, він уступив. Розвивав інтенсивну письменську діяльність в правничій області; не було важнішого закона, про який не появила ся би Його розвідка чи в „Ділі“, чи в „Часовисі Правничій“ чи окремим видавом.

Вже в цього короткого перечисленя фактів Його діяльності з літ 1878—1891 видно які різніородні артистичні, літературні, наукові, політичні інтереси були в цього молодого кандидата адвокатури.

В інших обставинах, в інших, вичше розвиненій суспільності чохолік в таким акціонетями й інтересами був би став чи першорядним публіцистом, чи активним політиком чи ученим. Д-р Євген Олесницький скінчивши адвокатську практику у Львові, став адвокатом у Стрию. Розпромав ся в богатому річанні з того, що становило зміст його духового життя за тих 13 років перебуту у Львові, мусів розстатися, коли — говорять внашою щоденною мовою — не хотів „замарнувати ся“.

Вийав на провінцію не тільки з солідним фаховим званням адвоката, але справді як цілий чохолік, з великим запасом вєстерного звання, з виробленим поглядом на світ, на житє і людей.

Його світогляд? До групи Франка Павлика не пристає. Але керейшовши школу Драгоманівської проповіді, був типом поступовця, який описав ввійшов свій теоретичний вичислів у програмі національно демократичної партії.

Такий вийав до Стрия—тоді, коли у Львові тріюмфувала „нова ера“. Тут влиз ся—побіг праці в адвокатській канцелярії, яка дала йому матеріальну незалежність і славу знаменитого адвоката—до організації повіту. Дав почин до залуженя філії „Просвіти“, Каси залаткової, Народного Дому—та по що вичисляти? Адже всі ми знаємо, що чим стала Стрийщина, тим стала завдяки Його починаю. Очевидно, не вичислює се заслуг всіх інших; але що він був зпо між них найдіяльніший, се знають і признають усі.

Зі Стрия розпочав політичну акцію проти „мвоєї ери“ тоді, коли Львів ще вагав ся. Розвиток подій показав, що він мав рацію.

На сей час припадають Його знамениті політичні реферати на вичаї, промови на святкових вечорах, оборони в політичних процесях, звязаних з політичними подіями, особливо з виборами 1897 р.

В 1900 р. вступив д-р Євген Олесницький як кандидат при доповнюючих виборах до свейму в жылчівському повіті і ввійшов послем. В соймій зразу заняв визначне місце, а по головних виборах в вересні 1901 р., в яких ввійшов послем Стрийщини, став провідником українського представництва в соймій. За Його послання припадають обі соймійні сєсєсії: перша 8. липня 1901 р. і друга 29. жовтня 1903 р. Перед другою сєсєсією вичислює як голова клубу одну з своїх найзнаменитіших промов. Коли по другій сєсєсії наші послы вернули до соймійу з нового вибору, він далі був головою клубу аж до кінца каденції, яка скінчила ся грудневою сєсєсією 1907 р.

В соймій своїми промовами здобув собі пер-

шорядне місце. Його законопроекти (нім ин. кілька проектів виборчої реформи) здобули би йому славу знаменитого кодифікатора, коли б се не були законопроекти українського посла в гахцимкім соймій.

Тимчасом прийшло загальне і рівне виборче право до парламенту. При перших загальних виборах 1907 р. він здобув мандат Стрийщини, який задержав також при виборах 1911 р. В 1907 р. другий мандат в Його округі здобув ще москвофіл о. Давидяк, та в 1911 р. сей мандат дістав ся вже українському кандидату ради. Льву Левинському, що очевидно було в значній мірі результатом Його діяльності. В парламенті замяв, розумієт ся, одно з перших місць в нашій представництві.

По соймійних виборах з початком 1908 р., в яких він знов ввійшов послем Стрийщини, звертаєт ся до нього намісник Потоцький, хєтячи через нього довести до польсько-української угоди. Одначе особиста візита Потоцького в Олесницького нічого не оєягнула; дала тільки причамок до політичного значіння Покійного. В мовім соймій, в якім головою Українського Клубу став д-р Кость Левинський, Покійний не остає довго; в 1910 р. складає мандат, який обіймає по нім д-р Євген Петрушевич.

Ще перед сим, в 1909 р., д-р Євген Олесницький переїхав з Стрия до Львова, де вивбрав собі мєве поле діяльності: організацію тов-а „Сільський Господар“. Чим є тепер в нашій госпозарській житю „Сільський Господар“, не треба поясняти. А став він тим, чим є, завдяки організаторській діяльності д-ра Євгена Олесницького, який звинув. адвокатську канцелярію, зложив соймійний мандат, держав ся в тім в парламенті і посвятив усі свої сили виключно соймій ділу. А коли „Сільський Господар“ став на неги, тоді д-р Євген Олесницький уступив в ставовища президента тов-а.

У Львові, де було треба, там проявляла ся його праця. Був головою „Просвіти“. Належав до дирекції „Дністра“. Брав діяльну участь в комітеті будови українського театру. Належав до Видавничої Спілки „Діла“ і засідав в її управі. Наукове Товариство ім. Шевченка числило його між своїми дійсними, за наукові заслуги іменованими членами.

І справді тепер вертає меначе до діяльності своїх молодих літ. Пола занятими в парламенті і в товариствах почав займатися нашою політичною історією. Зібрав багато матеріалу, написав чи мало, — аж прийшла інвазія і все те десь зропало. У Відні, підчас інвазії він свою працю далі. Записував події кожного дня, збирав матеріали. Коли по занедужаню прийшов до себе, він далі ту працю.

Дняне вражінє робив він підчас недуги. Меначе відійшов від нього все земне, буденне; недуга, яка зробила немічною Його великаку постать, немаче рівночасно покнала на нього печать якоїсь надземської величи.

Працював до останньої хвили. Ще недавно читав рукописи двох публікацій, які мають вийти по німецьки про нашу справу.

Вчерашньої ночі згадо житє справді велике, житє чоловіка, яким доля не часто обдаровує суспільности. І коли Його іма не є відоме у цілм світі на рівні з імеами славних людей інших народів, то вина лежить тільки в наших відносинах, в тім, що нарід, якому вєстала Його доля і для якого Він працював ціле житє, належав до недавня також до невідомих.

Говорять нам, що ми не маємо людей. Та чи не міг бути д-р Євген Олесницький президентом реубублики, шефом або членом правительства? В кожних прагожих відносинах був би він певне оєягнув найвищий становища, які є в суспільности. Кажуть, що не маємо людей. Чи не можна було Його кожної хвили поклонити на університетську кафедру для якого не будь правничого фаху? Коли не маємо людей, то тому, бо в таких відносинах не виробля-

ють ся люди, а жорстоко їм, навіть найближчі. І коли д-р Євген Олесницький не ескамує того, що чоловік його жінки діг ескамує в кожній лінійшій представлений сусільності, то се особисті жертва його життя, жертва, яку свідомо обставини мусять принести всі великі люди обов'язкових народів, жертва, якою вони відносять свій на-рід все вище й вище.

Сею жертвою, життям своїм, посвячений для літшої будучини свого народу, записав ся д-р Євген Олесницький як один з найбільших у своїй народі.

М. Лозинський.

Последні вісти про воєнне положенє.

Число полонених в 60.000 людей вросло о дальших кілька тисяч. Число здобутих гармат вносить понад 500.

Відень, 27. жовтня 1917.

З воєнної пресової квартири доносять: На південно-західній терені війни короблясо також і нині значні поступи.

БЕРЛІН. Бюро Вольфа доносить вечером: У Фляндрії нагальна діяльність артилерії. На південно-західній березі діса Nouvoulat місцеві боротьби піхоти. Над каналом Ois Alspe нічо нового.

На сході не було більшої діяльності. На італійській фронті також і нині добрі поступи. Число полонених в 60.000 людей вросло о дальших кілька тисяч. Число здобутих гармат вносить понад 500.

Президент міністрів в приволу смерти пос. д-ра Е. Олесницького.

ВІДЕНЬ (ТКБ). УПР. одержала від президента міністрів отсю кондолоційну телеграму: З приводу важкої втрати, яку понесла шановна парламентарна репрезентація Українців через смерть посла до Державної Ради д-ра Євгена Олесницького, прошу прийняти вислови мого горячого співчуття.

Орган Горкого за миром.

КОПЕНГАГА (ТКБ). До „Politiken“ доносять з Петрограду, що орган Горкого „Новая Жизнь“ веде перед у російській домагає ся, щоби на конференції антанту верблемо рішючі кроки для заклоченя мира. Ціле населене Росії мусить стати при сїм домаганю. Коли не можна здійснити його инакше, то треба утворити нову революційну владу, яка визволити би Росію з рук заграничних імперіялістів. „Рач“ і „Нов. Время“ остро виступають протї сїй пропаганди.

За міжнародне признанє самостійности Ірляндії.

АМСТЕРДАМ (ТКБ). Тутешні газети доносять, що конгрес партії „Sinnfein“ в Дубліні одиодуще ухвалив амагати до міжнародного признаня Ірляндії як незалежної республіки, а також до народного голосованя над фермею правління.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

Число полонених італійців збільшило ся на 60.000, число здобутих гармат на 500.

ВІДОМАНЕ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 27. жовтня.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Під особистим начальством вранком нашого цисаря і короля ведений удар прети італійської головної сили довірив в величезною нагальністю. Наші перші сили і вперевовані в боротьбах над Сочею військової сили і військової оружі сили, які ідути наперед, віднесли над звичайно великий успіх. Братерство оружа союзних армій вилує на численних ядлах боїв припечатанє кровю наших найближчих, знов неказало ся необхідним. Над горішню Сочою знані в хоробрости полки піхоти, австрійські стрільці, стрільці в Каринтії і Тироли прирешовали неприятели в склястих околицях Ромбону і Каміу і над Стох в завзятій боротьбі

опустити занятій терен. На південний схід від Карфрайт здобути пробоєм прусько шлеські відділя виссоку гору Матайнє. Як ту так і на захід від Тольмайн боротьба ведеть ся вже не переважно на італійській терезі. На високорічній Байнсіпан боронять ся ще італійці, уступаючи крок за кроком.

На відень від гори Вух взято в нагальних боротьбах вершок 652 коло Водіце, за який стількикратно і так заваято ведено бої. Крім того здобуто Монте Санто, гору, яка була після думки італійців нагородєю за їх хоробрість в 11. битві над Сочею. сини усіх земель Австрії і Угорщини ішли на перегоні в напорі і в боротьбі. Коло Канаде і на схід від Канаде при вели 2 дивізії 16.000 полонених і 200 гармат. На північ від Гориці стоїмо над Сочею. В відтинку Файтіріп 17. угорська дивізія, яка від понад 2 літ має побідну сторожу над Сочею, пролемила в першій приступі перші неприязельські лінії. 3500 італійських полонених впадо в її руки. Загальне число полонених підмело ся на 60.000, число здобутих гармат на 500. З неприязельських літаків вистрілено дотелер 26.

На східній фронті і в Альбайн нічо нового.

ВІДОМАНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 27. жовтня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наступника престола Рунпрехта: Французи і Англіїці претягом вчорашнього дня припустили на поли бою в середній фляндрійського фронту приступи при помочи нових відділів військоких, бажаччи спричинити рішене боротьби. Успіх був по нашій стороні. Надармо непліла кров ворогах дивізій в наших оборонних огни. Заки ворог приступив до наступу розвинув звичену діяльність артилерії. Перед неприязельським огнем вальцем ударями його пробоєві віддали. На північ від Sixcoote дійшли Французи до Вuttebosk, але наш протинаступ відкинув їх звідти. Між гостинцем Klerben Poelkarelle і величезною лінією Roulers Ypern припустили Англіїці кількакратно претуп. По завзятій боротьбі, якої судяба хитала ся то в одну то в другу сторону, а яка була завзята особливо на захід від Paschendaele мусів не прителє вдоволити ся кількома лініями літ к перед своїми первісними позиціями.

Окремо від головного наступу кілька англійських дивізій вирушили на наш фронт Велселає до області на південь від Ohelvet. З початку вдерли ся вони в парк в Paetzelnack і в Ohelvet, але наш сильний протинаступ скоро випер ворога за його давню лінію. Частинні боротьби тривали до ночи. Сильний огонь о слаб тільки проминаюче.

Війска в усіх частях Німеччини брали славу участь в хориснім висліді того дня битви.

Група війск німецького наступника престола: В небагатьох відтинках над каналом Ois Alspe гарматна боротьба прибрала велику силу. Ворожа піхота під вечер даремно намагала ся осісти в кількох місцях на піанічній березі каналу.

В Шампанії і над Мавою в кількох місцях огнева діяльність звинчила ся зра в перепаханні стеж. На східній терені війни і на македонській фронті положенє не звинило ся.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Акція приготована під особистим проводом його Апост. Величчости Цисаря Австрії і короля Угорщини проти головної сили італійської армії, при співучасті незриманої сили удару німецьких війск, які приступили до боїв над Сочею равя об равя в своїм хоробрими товаришами оружа, іде до великого успіху. Друга італійська армія побита! При серйозній погоді німецькі й австрійсько-угорські дивізії, в богатых місцях лавлючи занятій опір ворога, через гори і долини перли мєстришиє наперед. Ц. і. к. 27. дивізій стрільців здобула отже єтятий гірський хребет Столь. Сильно укріпленої вершок Мт. Матаюс, високій 1641 м. вив ажє для 25. с. м. в 7. гедній рано, а 23 годинами по нашій наступі від Тольмайн відкор. Шляйбер в чотирма сєтнями гарішню шлеського полку піхоти ч. 63 здобує пробоєм сильну граничну точку опертя італійців. Оружі діла усіх війск, ідучих через підгірє Юлійських Альп в італійську долину, є явним над незлаку. Число полонених збільшило ся 60.000, число здобутих гармат на 450. Прєбогате воєнного матеріалу ів здобутих італійських становищ має ся ще забрати.

В дньх останних дньх втрученє 26 італійських літаків.

Італійський фронт над Сочею завтрав єн аж до ріки Вінапх. На високорічній Краєу неприятели держит єн.

Німеччина за прилученєм Галичини до Польщі?

Відень, 28. жовтня 1917.

Краківський „Kurier codzienny“ доносить з Берліна, що там відбувають ся дуже важкі конференції в польській справі, що довели до усуненя ріжниць в педагогах, які заступали Австрійсько-Угорщини і Німеччини. Німеччина має гадити ся на прєкт злуки Польського Каролінства з Галичиною, яке має стати державно, злученою в габсбургською монархією перапанною унією.

Українські формації в російській армії.

СТОКГОЛЬМ. Укр. прес. бюро доносить з Петрограду:

Як вже доношено, шеф генерального штабу Верховський вголосив в центральній комитеті робітничо-жовнірської ради програму промову про реорганізацію російської армії. В звязку з тою промовою звернула ся Українська Центральна Рада до генерала Верховського з основно виробленим меморіалом про докєсенє Українців у військовій області. Перше усього У. Ц. Р. домагає ся аложеня з українських жовнірів окремих військових формацій в українською мовою в команді і український корпусом офіцерським. Сі українські відділи мають обороняти російсько-український фронт перед евентуальною інвазією.

Гр. Чернін і парламент.

ВІДЕНЬ (ТКБ). Як зачувати, гр. Чернін запрєсити до себе президії обєх Палат парламенту, голов клубів в Палаті послів та провідників неодиначких груп в Палаті панів на конференцію, на якій дасть декіль поясненя в справі заграичної медітки.

Таки уступить.

БЕРЛІН (ТКБ). Після інформацій з парламентарних кругів можна спєдівати ся проясненю політичного положеня в той спосіб, що канцлер д-р Міхаєліс одержить димісію.

З'їзд Холмщан у Київї.

(Ф. К.) Відень, 24. жовтня 1917.

„Кієвская Мысль“ з 8. н. ст. вересня повідомляє:

Вчора в льокалі Педагогічного Музею відбувся з'їзд українських заселенців в Холмщани. На з'їзд прибуло коло 300 делегатів. Прєсідателем з'їзду вибрано п. Васиденю. З'їзд відкрив євщеник Матіюк.

Від 5.—7. гед. веч. зайданє з'їзду відбувало ся при зачинених дверях. На з'їзді виступав підий ряд басіденків з сирани національного самозначеня.

ПРОСИМО

при зміні адреси конечно

1) надіслати 50 с. за переведенє змін

2) надати побіч нової і стару адресу.

Адміністрація „ДАА“.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Хто знає би про Гаврилека Дмитра перед війною учив. Х. Дик. в Росії вивчав ласкаво поведінку Баряк школи, Васючок, п. Рольміш.

Оголошення.

YES Сальфер порошок до риб 30 сот. вибілює і ударює зуби. Виключи продаж у Львові, вул. Синюсина ч. 7. 316Г 15-20

Всіх наук **Д-р Еміль Давидович** версіс ед лікарських наук до Львова — ординує 11-12 13-5 в хороших внутрішніх і жіночих вулиця Зтворонича ч. 5. — П. пер. 201 8-8

Д. КРАУТ дентист-технік перемисьль, Францішанська 35. виконує усі роботи дентистичні, містки в золоті всіма найкращою метою. Ціни укрізовані. Пациєнти в промишлі погоджують ся в тім самим дик. 331 5-10

Українські строї народні як також вишивані бляшки, сорочки, фартушки можна мабувати: Ль-ва, Куркова 43. П. пса д. 6. 266 2-8

Купуйте і замовляйте **НАЛЕНДАРЕЦЬ** **„РУСАЛКА“** на 1918 рік Ціна 48 сот. (в перес. 45 сот.) (18 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17, вже оплачено). В місцевій справі ми нотес К 128. Замовлення приймає і викладає по одержанню готівки **А. ОНПІШ**, Львів, Надецько 4. 371 5 1-25

Інструктора-ку зараз прийму, до двох діток, харець з 1 кл. Гімн, а дітки до III кл. Зголошено до о. Николая Любимського в Чесмені, п. п. Рятини. — Догідна комунікація, а почта шедимо. — Нагорода після умови. 373 1-2

Загальні збори Науки Українського Педагогічного Товариства в Коломиї відбууть ся в четвер дні 1. жовтня 1917. в львівській бурсі Собської ч. 41. о 3 год. по полудні. Програма зборів: 1. Звіт комісії вибраної до з'ясування товариством через час російської інвазії. 2. Вибір старшини. 3. Справа зриву прахощости для селянства. 4. Висесені і інтерв'юванці 375 1-1

Д-р А. РІХТЕР вернув до **СТАНИСЛАВОВА** і мешкає при вул. Шендольського ч. 3. 357 1-1

Бластитель більших поєлостей глядає інструктора до тоок дітей, уч. кл. III. тім. I року семінара і III. народної. Jakob Omsarczuk, Izbuzgaradvane, Zemplen megue, Ungarn. 377 1-3

Ліцитація коний.

Здібні коні до робіт полевих і лісових с до набути в дорозі ліцитаційній. Купуючі (гандлярі і посередники є виключені) мусять мати легітимації, видані через староства (команди районів).

- Ліцитації відбудуть ся:**
1. В шпиталях німецьких: Максимовичі коло Самбора 1. падолиста Ряшів касарні нав. Глубока 2. Ярослав (Annakaserne) 4. Судова вишня 7. Черяни коло Городка Ягай 11.
 2. В кінських стаціях зужиткових: Братківці коло Стрия 4. падолиста Ольхівці коло Сянова 9. Перемисьль (Scharz'sche Kas. 9.
- K. u. k. Inspisierender der Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl. 374 1-1

ЧИ ВНЕСЛИ? До ц. н. Націоналізму, Краєвої Централі для геоподаронової відбудови Галичини, Санція III. **КРАКІВ** вже всі промишловці, ремісники, купці, читальні і громад. краємиці, торг. і пром. стоваришства і т. п. самі, чи заступники, желя чи діти, обіжники чи повновласники, з дому чи з війська, загалом **Українське Товариство для поширення ремесла і промислу** Львів, вул. Зіморонича ч. 28. **Подавайте си всі, хто лише хоче через війну безпосередні і високі втрати. Надітайте від нас готовий формуляр подати і поучити. Свідомих просимо залетати ся посвідомими в сих справах.** 315 4 7

Брак обуви привезено нас до шанованих конов. Набувають шкарпани без конурації. Не забувати демість у цінах — Львові, Секстуска 29. — 247 Уважайте на число хати. 6-6

Рукодільня різьбарська під фірмою Петра Дембінка в Ягрові, виконує урядження церковні як кюностиас, вістари, кивоти, преповідниці. Реперує і відналяє також. 346 2-10

Дешеву і добру лектуру хто хоче мати, нехай собі купить **річніки „Зорі“ з р 1894 і 1897,** а знайде в них багато повістей, новель поезій і ріжних статей. — **Річнік 10 коп.**

Також поручаємо інтересні книжки д. ва Шурата а те:

1. Шевченко і Пелляни, основа вліамах лавки	ціна К 5--
2. Літературні начерки	2--
3. З мити і творчости Тараса Шевченка	120
4. Поема про павід Ігоря Святославича, поема XII віку	1--
5. Азбука стата Миколи Кимичевича з 1834 р.	70
6. Із студії над кофачськими „Вогогласником“	1--
7. Дві статі про „Грунвальдську пісню“	30
8. Голос Галичини	60
9. Українські мовела до історії фільмофії	50
10. Св. Іван Златоустий на Руси	20
11. Хенстос Ласков, Львівські віршовані ділаеси з 1830 р.	3--
12. Поема в віршованій історії	25
13. Історичні пісні	1--
14. Мелійська Венера, постачна драма Павла Ліндла в перекладі д. ра Шурата	1--

ЗАМОВЛЯТИ: КНИГАРНЯ НАУК. ШЕВЧЕНКА Львів, Ринок 10. 1-1 IV

ТЕОДОР ГУЛЬ в Раві Руській має на продаж машини рідничі, молотільні кіратові і ручні плуги веліні з колесницями, бороми і сіварки, одну машинову і моторову в бочках, келе зарстат резерваційній і купує всі лєкі уживані машини. 301 4-4

Цілий світ перейдеи як умієш по німецьки говорити.

З книжки, яку видає Тов. „Пресвіта“ в. з. ПІДРУЧНИК до науки німецької мови. **завдяє Ю. РУДНИЦЬКИЙ.** **можна лєгно учити ся говорити по німецьки.**

Підручник сей надає ся так для початкувчих як і для тих, що вже учели ся, або жєс уміють де-що по німецьки аб- дочуть учити дружи. У підручку содано самі практичні лєції, так що змєшати їх всяка вже порозумієт ся в Німцям у найкращіших справах. В лєціїх говорєт ся про такі річи: сільське обєстє, діля, село, місто, баряк, сільська хата, мешканє в місті, на торі про масло, арня, земледєло, господарські будинки річє, їдлу вовом, їдлу велізнацє, закуля в скєпці, гостина, ведєнє го- сидарни, (яма, несє, ліго осєн) побут у Вілєн, лієг рєжієнє, пра війску і т. д. Книжка обємає 29 стор. друку. Подані вір- ці граматика і до кожної лєції словарець.

Одєя прає, коштує 4 коп. брош з опраценєй в золотіє в лєтєсємє 6 К 50 сот. На почтєву перєсылку треба долучити 65 сот.

Висєлає тілєк за готівку: **Канцєлярія Товариства „Прєсвіта“** Львів, Ринок ч. 10. V з. н. 7-1

ВСЕСВІТНІ КЛАСИКИ: Гете, Шіллер і Пушкін В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Нахаждо „ВСЕСВІТНОЇ БІБЛІОТЕКИ“ від ред. Івана Калитовича зєшла в друку і продаєт ся слєдуючі твори світовіх клєсиків:

№-о 1/3. Фрідріха Шіллєра: **ПОЕЗІЯ**, кн. I і II. з передмовою проф. О. Грицає, в перекладі **Пєсєра Вілєка, З. Грицає, Д. Йосєфовича і д. ра І. Фрашка** ціна 1 К 60 с.

№-о 4/8. **Александра С. Пушкіна: ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ**, в перекладі, з передмовою та пояснєнєм д. ра Івана Фрашка. (Се останні переклади працї нашого вел. письменника) ціна 3 К.

№-о 7/8. **Йогана Вольф Гєтєго: ГЕРМАН І ДОРОТЄЯ**, поєма з німецького мідцєвєського жєтє в перекладі пок. д. ра Івана Фрашка, саме на двєх кєтє- шєх в друку, ціна 1 К 60 с.

Помидо акороткі повєстєт ся в друку:

№-о 9/10. **Михайла Яцкова: ДАЛЕКІ ШЛЯХИ**, харє- ся і новєлі, ціна 2 К.

№-о 11/12. **Арсєтофан: ХМАРИ**, грєцька комєдіє в перекладі Тараса Фрашка (друкуєт ся).

Видані достєлє жукуси можєт дістатї: в **Мингарії Науков Тов. ім. Шевченка** у Львові, Ринок ч. 10, в „Українськїх Бєзєрї“ в Стрию, в „Народнїх Бєзєрї“ в Перемисьлї або у Івана Калитовича в Борє- славі, який висєлає замовлєні жукуси сєчас і одєлєтє, єсєнтуєлєно чєк на висєлку грєшє. 361 2-16

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ, вулиця Косцюшка ч. 3.

Принймає і викладає шадничі вєлади ірєдє- но в годних урядових. Вєлади опрєчєтєлєє на 4%, почєнаєтє вже від слєдуючєго днє по двє влє- жєжє аж до послєднєго днє прєд днєм відбєрєня.

ВКЛАДКИ в „Руськїй Шадницї“ можєтє склє- дити особлєтє в кєлі тогарстєлє поточєнєм аєрє- кєвєм, грєшєвєм лєстєлє, чєлєм поточєго Шад- нєцє, аж дєрєкцї Шадницї на жєданє бєзплатно достєрєчє. І в фєлїях банку авєстро-угорськєго на рахунок „Руськїй Шадницї“.

Удєлє пєвєчєкї з гєнєтєчєх платєнєх пєр- річєкєм аєртєнєцїєнєх рєтємє на протїє лїт 10-45 пєслє вєбору поточєчєго; б) на льємбєрд єсєктє, і на єсєктє вєксєлє. Сєрєлє повєчєкє вє- лєдєжєчєсь можєлєно скєро.

Пєсєрєдєчєтє у єдєлєтєлєно повєчєкє в Гєлє- Бєжєнї Зєлєдєно крєдєтєлєм в Краковї.

Вєлєкє інфєрмєцїє і дружїє удєлєє канцєлєрїє „Руськїй Шадницї“ вул. Косєцєшкє. Народнї Днє, І. дов єдєлєно бєзєрєчєно в годних урядових від 9-1 год. крємї недєлї і укрєїнськєх сїєт.

Пєслє §. 14. устєвє „Руськїй Шадницї“, нє- тєрєждєноє чєрєз п. к. мїністєрстєво внутрїшнєх сєрєлє вєлєдєє в тогарстєлє „Руськє Шадницє“ в Пє- рємєшлї надєлєтє сє до мєнєлїє публїчєнєх, фєд- єрєцїєнєх і т. п. кєлїтєлє, ажє стєжє „Руськє Шад- нєцє“ публїчєрє обєлєчєкє. III, 89-7

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ Спільна анційна у Львові (ул. Підвале 7.)

Акцієний капітал	К 1,364,000
Рєзєрєв	К 335,000
Власнєйє вєстєкє К 1,700,000	

На основї Найкращєго уповєчєнєня — мїністєрстє- стєлє внутрїшнєх сєрєлє в прєвєлєжєно з мїністєрстєлєм сєрєбу і єрєлєдєлєчєстє лєтє-рєлєно рєскрїтєм з 28. лєлє 1917. повєчєрєлє дїєлєчєстє Банку.

На тіє основї Земєльнїй Банк Гїпотєчнїй **Удєлєтє** глєбєчєлє повєчєкє до солєтє і дрїбнєх рєтєлє; **вєксєлєлє** пєвєчєкє (єсєктє вєксєлє) та повєчєкє на відбєлєд цїнєкє вєсєрєлє; **Купує і продєє** сєлєд вєртнї чєлєрє, дєлє на нєх чє- чєтє і стєлє крєдєтє; **Прїймєє** вєлєдєкї і єрєрєнтєчєлєє їх від слєдуючєго будєлєго днє по влєжєчєно до двєх вєпєлєтє; **платє** можєтє дєрєрєлєувєтє бєзє кєлїтє чєлє- нє, ажє Банк рєвєлєлє на бєлєнє; **Мїнєлє** зєлєрєчєлє грєшї, банкнєтє і вєлєдєтє вєлєлє крєдєтє; **Пєсєрєдєчєтє** вє куплї і продєлї, т. є. на вєлєчєлєчєє купує і на прїєлєрєчєє продєлє кожєлєно єсєлє єсєктє, вєнєрєдє, мєшїнє, товєрє та вєсєлєлєлє пєвєчєстє; **Оснєвєлє** і вєлєдєтє хлєборєбєлє, врємєслєлє і мєшїнє мїдрєлєчєстєлє (тєлєкє спїлєчєлє); **Прїймєє** в єрєлєчєноє вєртнї пєлєрє і дєрєгєлєчєлє- стє та вєлєдєтє нєлєлє.

Всєкїє банкнєлє прїєлєрєчєлєчє прєвєдєтє під нєлєчєрє- сїєлєжєлє умєвєлє. 728 47-7